

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin.,
ravno toliko številka „Bodeča Neža“.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah in praznikih. Vsako nedeljo ima humoristično prilogo „BODEČA NEŽA“. Za ljubljanske naročnike stane „DAN“ s prilogo dostavljan na dom celoletno 20 K, mesečno 1.70 K; brez priloge celoletno 18 K, mesečno 1.50 K. Za zunanje naročnike stane „DAN“ s prilogo celoletno 22 K, četrtletno 5.50 K, mesečno 1.90 K. — Naročnina se pošilja upravnistvu.

Telefon številka 118.

DAN

Neodvisen političen dnevnik
s tedensko humoristično prilogo Bodeča Neža.

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin.,
ravno toliko številka „Bodeča Neža“.

Uredništvo in upravnistvo: Ljubljana, Franciškanska ulica številka 6.
Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zalvane vrsta 20 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Odgovorni urednik: Radivoj Koruše. Last in tisk: „Učiteljske tiskarne“.
Telefon številka 118.

Turčija koncentrira vojaštvo.

Grška anektirala otoka Kios in Mitilene.
— Šviha nedolžen. — Konfident „Wiener“ odkrit.

Srbija in morje.

Gorica, 8. rožnika.

Z ustanovitvijo „neodvisne“ Albanije so zaprle evropske vesile Srbije pot do morja. Ker pa je gospodarski napredek srbske kraljevine največ odvisen od trgovine z zapadom potom morja, se je Srbija odločila, da napravi svoje pristanišče na črnogorski obali. Za ta načrt se zavzema italijanska vlada, ki je potom trgovskega društva „Societa commerciale d'oriente“ javno pokazala svoje zanimanje za izpeljavo srbske železnice po črnogorskem ozemlju do Adrije.

Uresničenje te namere bo seveda v prvi vrsti koristilo italijanski trgovini in laškim interesom. Znano je, da se Lah sedaj poslužujejo solunskega pristanišča za izvoz in uvoz v Srbijo. Ravno tako srbski trgovci. Promet preko Trsta je mnogo dražji in ga ovirajo razne težkoče, katerih ni na morski črti med italijanskimi pristanišči in Solunom. Povrh vsega pa nagaja še avstrijska vlada, ki nikakor ne želi živeti v miru s sosedno srbsko kraljevino. Za to so bili ravno laški trgovci prvi, ki zahtevajo srbsko pristanišče na črnogorskem ozemlju. Zato jim gre na roko tudi laška vlada, kateri je mnogo na tem, da uveljavi svoje politične in gospodarske interese v škodo Avstrije.

Srbska železnica preko Črne gore bi skrajšala mnogo pot, kakor pa, če bi se izpeljala po albanskem ozemlju. In ne samo to. Srbiji je gotovo več na tem, da ustvari svoje pristanišče na domači obali, kakor pa na tuji, katero varujejo vesile. Pa tudi iz praktičnih ozirov je boljše. Črnogorsko obrežje je zdajno bližje italijanskemu polotoku, kar je za srbsko — laško trgovino zelo ugodno. Kakor znano, izvažajo Srbija mnogo več v Italijo, nego slednja v Srbijo. Srbska trgovina bi se povečala in okrepila, dočim je sedaj zelo zadrževana od visokih avstrijskih tarifov, ki nikakor ne odgovarjajo mali srbski trgovini v primeri z ogromno svetovno trgovino.

Srbsko pristanišče ob Adriji je za Srbijo življenskega pomena. Srbska železnica do Adrije pa bo omogočila večji promet med vzhodom in

zahodom. Vse to pa bo v škodo naše monarhije, ki ne razume, da je neobhodno potrebno prijateljstvo do balkanskih držav in v prvi vrsti seveda do sosedne Srbije. Srbski državniki so prebrisani dovolj, da ukajo Avstrijo tudi za Jadransko morje, kakor so jo za orientalsko železnico.

Kako bo v sokolskih dneh v Ljubljani.

Iz ogromnega dela, ki se vrši v sejal raznih odsekov za III. slovenski vsesokolski zlet, prihajajo v svet le kratke novice, ki opozarjajo Sokolstvo in občinstvo na najvažnejše točke sedanjega dela.

Iz vseh teh novic pa se ne dobi celotnega pregleda, kako se bo vršil naš jubilejni sokolski zlet in kako bo v onih lepih dneh v Ljubljani. Naj tu podamo kratek načrt, kaj se vse pripravlja, da bo naše občinstvo s tem večjo vno podpiralo Sokolstvo pri njegovem delu.

Zlet se vrši v sredini avg., torej ob času, ko moremo v Ljubljani računati na najlepše vreme. Upati je, da po letošnji deževni pomladi pride jasno poletje in da bo v slavnostnih dneh nebo ugodno.

Dnevi pred zletom.

Sokolske slavnosti se pravzaprav začnejo takoj v začetku avgusta, ker se namerava prvo nedeljo v avgustu prirediti na vežbališču, ki bo takrat vsaj deloma gotovo, večje slavlje, na katerem se najbrže vrzijo tudi „Ustoličenje“. Od začetka avgusta naprej se bo naša bela Ljubljana pripravljala, da dostojno sprejme in pogosti goste, ki bodo prihajali na sokolske slavnosti od vseh strani sveta. Tudi naši Amerikanci obetajo, da obiščejo ob tem velikem slavlju svojo staro domovino. Po sedanjih glasovih moramo soditi, da pride one dni v Ljubljano okoli

40.000 ljudi

iz naše ožje in širše slovanske domovine. Vsega Sokolstva bo okoli

8000—10.000, kar pomeni za naše mesto veliko število. Naši obrtniki, gostilničarji, mesarji itd. bodo imeli mnogo dela. Da bo vladal popoln red v gostilnah in da ne bodo oškodovani niti gostje, niti gostilničarji, zato poskrbi poseben odsek, ki bo določil za vsako gostilno primerno število ljudi in tudi za pijačo in jedila primerno ceno. Vse to se bo zgodilo v sporazumu.

Stanovanja.

Drugo važno vprašanje pri taki veliki množici je stanovanje. Sokoli bodo imeli skupna prenočišča po šolah in po večjih poslopih, v kolikor bodo na razpolago odseku. Sedaj manjka prostora še za nekaj tisoč. Stanovanjski odsek pridno deluje, da najde za vse dovolj prenočišč. Hoteli bodo polni — zato bo treba za privatne osebe, za družine in za reprezentante dobiti privatnih stanovanj. Ker poznamo gostoljubnost in slovansko srce naših meščanov, upamo, da pojdejo stranke in gospodari stanovanjskemu odseku na roko, da bodo dali stanovanj za goste na razpolago. Za par dni se vsak lahko stisne — zato pa bodo odnesli naši gostje na svoje bivanje v Ljubljani tim lepši spomin.

V petek 14. avgusta.

se začne že prve tekme domačih moštev na telovadišču. Ljubljana pa se bo pripravila, da dostojno sprejme goste, ki bodo prihajali na ta dan popoldne. Pripravljenih je že sedaj

14 posebnih vlakov.

ki bodo pripeljali Sokole in slovanske goste od vseh slovanskih strani. Prišli bodo iz Češke in Morave, Rusiji, iz Galicije, Rusi, Hrvatje, Srbi — poleg tega pa naši bratje od Adrije in Slovenci iz vseh slovanskih pokrajin.

5. junija

„Sokol I.“ velika javna telovadba in veselica.

Vlaki bodo prihajali celo popoldne do večera in dolžnost Ljubljane bo, da sprejme goste z isto iskreno ljubeznijo, s katero jih je sprejemala vselej, kadar so k nji prišli v večjem ali manjšem številu. Tako velike množice še ni imela Ljubljana v svoji sredi in Ljubljana mora dokazati, da je zmogljiva, da sprejme v svoje okrilje vse, ki prihajajo k nji s slovansko čutečim srcem.

Pozdravni večer v Tivoli.

Večer prvega dne bo določen v to, da se gostje ustanove v svojih stanovanjih in da si odpočijejo. Zvečer se bo vršil pozdravni večer v Tivoli, igrala bo znana Kolinska godba, ki bo v onih dneh nalašč prišla v Ljubljano.

Na Veliki šmaren

dopolodne se vrši na vežbališču skupna telovadba za skupni nastop v prostih vajah. Ob 11. dopoldne bo slavnostni koncert „Glasbene Matice“ namenjen slovanskim gostom. Pele se bodo po večini naše narodne pesmi.

Popoldne.

se bo vršil prvi veliki nastop Sokolstva na telovadišču. Telovadišče smo že zadnjič popisali. Nastopi skupno 2600 Sokolov — za njimi razne župe s svojimi vajami. Zvečer tega dne se vrši

velika veselica na Gradu.

Veselica se bo vršila po vsem grajskem grebenu od Gradu do šanc. Grad bo čarobno električno razsvetljen. Okoli in okoli Ljubljane pa bodo goreli kresovi, ki naj pokažejo slovanskim gostom naš slovanski kres, da bodo videli, da zvesto stoji straža od Alp do Adrije.

V nedeljo 16. avgusta se vrši zjutraj sprevod Sokolstva po mestu. Ker bi bil za tako množico Glavni trg premajhen, bo najbrže pozdravil župan Sokolstvo v imenu mesta na Kongresnem trgu. Na ta dan se namerava prirediti tudi sprevod narodnih noš, ker bo prišlo ta dan največ ljudstva v mesto.

Popoldne

se ponovi skupna telovadba na telovadišču, zvečer pa se vrši veselica na dirkališču, ki bo ena največjih te vrste. Poskrbljena bo za veselo zabavo, namerava se postaviti lasten vrtiljak v narodnem slogu in več drugih komedij, s katerimi se naši ljudje radi zabavajo. Seveda bo tudi petje in ples.

Drugi dan

v ponedeljek bo ogledovanje mesta in manjši izleti. Zvečer bo poslovilni večer v Tivoli.

Dne 18. avgusta

se vrše izleti v Postojno in na Bled, kamor bodo vozili posebni vlaki. Zvečer odhajanje posebnih vlakov.

Razstave.

Ljubljana pa mora pokazati tudi svoje zaklade in zanimivosti naše slovanske domovine, zato bo takrat puhte jih. Vstopnine za sedeže bodo „Sokolsko razstavo“, „Jugoslovanska žena“ in „Razstava planinskega društva“. Te razstave naj pokažejo zgodovino Sokolstva, delo jugoslovanske žene in lepoto naše domovine.

To je približno določen program našega sokolskega zleta. Taki bodo torej sokolski dnevi v Ljubljani. Kdo bi se jih ne veselil, kdo bi jih z radostjo ne pričakoval!

Še dva meseca nas ločita od sokolskih dni. Priprave teh dveh mesecev bodo zahtevale še mnogo dela! Kličemo vsem Slovencem: Podpirajte Sokolstvo pri njegovem delu, da izpade zlet častno za nas vse. Vsak naj se čuti poklicanega da sodeluje. Vsak naj skuša po svojih močeh podpirati Sokolstvo. Zletni znaki so že na prodaj po 6 K. Kuvce razstav, med katerimi omenjamo kmalu izdane. Skrbimo za to, da privabite svoje prijatelje, znanke, sorodnike v Ljubljano. Naj vidijo naš veliki praznik. Zbirajte za fond — širite kolek in razglednice.

V kratkem izide krasna „Sokolska diploma“ v veliki obliki, ki jo

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

Ustanovljena leta 1881.

v Ljubljani

Ustanovljena leta 1881.

: obrestne hranilne : $4\frac{3}{4}\%$: brez odbitka rentnega
: vloge po čistih : $4\frac{3}{4}\%$: davka. :

Rezervni zaklad znaša nad 800.000 kron.

LISTEK.

M. ZEVAKO:

Srce in meč.

Roman iz francoske zgodovine.

(Dalje.)

»Bogme, prav imaš.«

»Pravite, da veste, kje sta?«

»Ne, a pot vem, kako izvedeti! Ne vem, kako da mi ni prišlo takoj na um. Idi in obvesti gospodarja maršala... ali bolje, pustiva njega in pojdiva sama, zakaj prav lepo in koristno bo za naju, ako mu privedeva Lujžo brez njegove pomoči!«

»Pojdiva, oče!« je dejal vitez z vročično naglico.

Stari Pardajan se je kazal v resnici tako svestega svojega dejstva, da ni dvomil vitez niti malo, da privede z njegovo pomočjo Ivano de Pjen in Lujžo v Monmoranski dvorec. In kaj se zgodi potem?... Spotoma je razložil stari Pardajan svoje mnenje.

»Poznam človeka, ki ve prav gotovo, kje se nahajata tvoji zakleti kraljičini. In ta človek je Danvilov trikrat prekleto oskrbnik — tisti, ki pozna vse tajnosti svojega gospodarja...«

»Ij!... Ah, prav imate, oče... hitiva!«

»Saj ga imava varno spravljene! Nič se ne boj, da bi nama ušel!«

»Kdo ve, ali ni našel sredstva, da pobegne iz kleti, on, ki vendar pozna dvorec do zadnjega kamna!«

»In ti si ga hotel že izpustiti!... Toda zaradi bega iz kleti se je pomiri. Da je vodila v svobodo še kaka druga pot razen skozi vrata, našel bi jo bil jaz, verjemi svojemu očetu, ki ni tepec!«

Na tistem pa so vitezove besede vendar vznemirile starega Pardajana. Mogoče je vedel Ij vseeno kako skrivno pot. Oče in sin sta se spustila v tek, dospela do Memskega dvorca in vdrla vanj z vrtni strani. Stari klativitez kot hladnokrvni človek je zadržal svojega sina, ki je hotel odpreti takoj. Prislunil je. Ij in Ijko sta gotovo slišala iz notranjstve nji ju korake, zakaj oče in sin se še nista bila dobro ustavila pred vrati, ko sta onadva že kričala:

»Odprite, za božjo voljo! Odprite, kdorkoli ste!...«

»Kdo pa kliče?« je prašal stari klativitez z izpremenjenim glasom.

»Jaz sem, mojster Ij, oskrbnik njegove svetlosti maršala Danvilkega. Neki podlež naju je zaprl v to klet neki obešenjak, lopov in rokavničar.«

»Nehajte, mojster Ij, nehajte!« je vzkliknil Pardajan in se zagrohotal na vse grlo.

»Prekleto Pardajan!« je veknil

mojster Ij, ko je spoznal glas moža, katerega je hotel pokopati.

»On sam, velečenni oskrbnik! In kako se počuti vaš nečak? Prišel sem, da mu odrežem ušesa.«

V daljavi se je začelo ječanje, nato ropot in valjanje sodov: Ijko je iskal globokega skrivališča, da reši svoje uhlje.

»Vi pa, mojster Ij,« je povzel Pardajan, »poslušajte me dobro.«

»Poslušam vas, gospod!« je zastokal oskrbnik.

»Usmilil sem se vas... zato se vračam.«

»Ah, gospod, bodite blagoslovljeni!«

»Da! Spomnil sem se, da bi bilo nevredno dobrega kristjana, ako bi vas pustil, da umrete počasi gladne smrti...«

»Zelo nevredno!« mu je odgovoril objokani glas.

»Ne glede na to, da bi trpeli tudi vi strašne muke...«

»Oh, pa še kakšne!«

»Jaz že vem, kaj se pravi to, mojster Ij! Bile bi muke, s kakršnimi ste me hoteli vi ugonobiti. Toda jaz sem pravzaprav dobrodušen človek in ne maram, da bi trpeli prehudo. Poslušajte me torej. Ali ste opazili na četrtem tramu od line dalje ogromen žebelj, krepak in dobro zabito? Ne? Niste ga opazili? Jaz pa poznam ta žebelj; mislim sem se obesiti nanj, ako bi mi bila pošla vsa druga sredstva. Vedite zdaj, da sem pripe-

sel s sabo dobro vrv, novo in čedno, kakor se spodobi. To vrv privežem z enim koncem na tisti žebelj, z drugim pa vam okrog vratu.«

»Usmilite se! Menda me vendar ne mislite obesiti!«

»O, pač — da ne umrete gladu, nehvaležnež!... Kar pa se tiče vašega nečaka, mu nisem namenil drugega zla kakor to, da mu odrežem uhlje!«

Spet se je začelo stokanje in ihtenje. Pardajan je odklenil vrata in zapazil v temi oskrbnika Ijko, ki je klečal bled in ostuden od strahu na stopnicah.

»Vitez,« je dejal stari klativitez, »ostani pri teh vratih, nabij svoja samokresa, in če bi hotel kateri teh dveh falotov pobegniti, ustrelj ga brez pardona.«

»Milost, vaša visokost!« je zajekal oskrbnik.

»Tak se zelo bojiš smrti?«

»Da... je zajokal stari klativitez. »Bojim se zelo... nikarite me ubiti!«

Zobje so mu šklepetali. Njegov obraz je bil že ves mrliški. Oroza, ki ga je tresla, se je bližala očividno že blaznosti.

»Bojiš se,« je nadaljeval Pardajan, »kaj pa, če ti ponudim sredstva, da si otmeš življenje?«

»Oh,« je jeknil stari klativitez, »vse vam dam, kar hočete — vse, vse, vse! Zahtevajte od mene vse zlato in srebro, kar sem si ga nakopičil v svojem življenju: bogat sem, zelo bogat.

(Pardajan se je domislil skrinje, ki jo je imel takrat za Danvilovo). Dam vam vse, kar imam!«

»Ni mi do tvojega denarja,« je dejal stari klativitez.

»Kaj hočete torej? Povejte! Vse, kar hočete, dobite... samo pustite me živeti! Oh, usmilite se me, prizanesite meni siromaku!...«

Ilj se strah je bil dosegel takšno stopnjo, da se je zdelo Pardajanu opasno, izkušati ga še dalje.

»No,« je dejal, »pomiri se. Ne ubijem te ne tako, ne tako. Čelo izpustim te... z enim pogojem.«

»S kakšnim?« je kričnil stari klativitez, hropeč od brezumne radosti.

»Povej mi, kam je odvedel maršal, tvoj gospodar, gospe Pjensko in njeno hčer...«

Ij je pogledal Pardajana s prepadenimi očmi.

»To zahtevate od mene? To hočete vedeti, da mi darujete življenje?«

»Da, Ali ne uideš pomena?«

Ij, ki je do tlej klečal, je vstal. Ij, ki je drgetal in šklepetal z zobmi, se je vzravnil in se ni stresel več.

Dejal je s trdim glasom:

»Potem me ubijte: tega ne izveš nikoli!«

Pardajan je poskočil. Vitez, ki je umel ceniti pogum, se je v duhu nehote poklonil ostudnemu starcu s krastajnim obrazom, ki ga je obsijala in izpremenila v tem trenutku moč neupogljive volje.

bo dobil vsak posameznik in vsaka družba, ki položi kamen od 10 K naprej. Zbirajte že sedaj za njo, da jo čim prej dobite v svojo sredo! Diploma bo ena najlepših slovenskih slik za vsako hišo — za vsak salon. Slovinci! Slovinci! Zavedajmo se, da je naš jubilejni sokolski zlet častna zadeva nas vseh. Z njim bo stopil naš narod pred slovenski svet o njem bomo našli novih sil v težkih bojih. Zato, bratje, na delo!

Slovenska zemlja.

KRANJ.

Dne 7. t. m. je govoril v gostilniških prostorih ge. Mayr zbranim Sokolom, ki so prišli ravno iz izleta, g. A. Brandner, strokovni tajnik N. D. O. v Trstu. Pozdravil je Sokole v imenu tržaških Slovencev. V živih besedah je slikal tujski naval od severa in juga in da smo mi Slovenci sredi dveh sovražnikov. Z veseljem zre na brate Sokole, ki kažejo, da so tudi oni, čeprav v osrčju Slovence, pripravljeni za boj. Slovenci ne smemo obupati, ampak stopiti na bojno plan, vsak mož na svojem mestu. Južna meja se drami, glas o dogodkih dne 1. maja v Trstu je vznemiril ljubo zavezništvo Italijo. Italijani so izprevideli, da so v Trstu važen faktor Slovenci. Dan 1. maja je za Trst velik zgodovinski dan in tudi za celo Slovenijo. To je znak, da še živimo, da hrepenimo po življenju in se ne pustimo tako zlahka zaslužiti. Ako bi imeli biti podjarmljeni, je bolje za nas, da poginemo.

Manj strašna noč je v črne zemlje krili, kot so pod svetlim solncem sužni dnovi...

pravi tu pokopani pesnik dr. France Prešeren. Ali ni bolje umreti, ko z verigami na rokah stati pod svetlim solncem v lepi svoji domovini! Ne moremo seči po tem, kar nam ugaja, ker je ob misli na sužnost vkljenjen tudi duh in se ne more razvijati. Verige nam hočejo dejati okoli rok, nam, ki hrepenimo po življenju, ko še nismo zrlj vstajajoče jutranje zarje ne še živeli jasnega dneva. Mi smo skozi stoletja in stoletja v boju s sovražniki. V tem boju smo se utrdili in se ne bojimo dveh sovražnikov. Zjediniti moramo moči in se zavedati, da nismo v tem boju osamljeni, ampak da stoji na naši strani velik jugoslovanski narod. Zavedati se moramo, da smo Slovenci del jugoslovanskega naroda. V zadnjem času smo se šele začeli tega zavedati, ko smo videli, da so zinogovali naši bratje v znamenju sloge. Na pravi poti smo. To nam kaže tudi to, ker se nas tuji boje. — Družji nas pa posebno velika sokolska organizacija, ki ima meseca avgusta sokolski izlet. Takrat pridejo skupaj Sokoli od vseh slovenskih strani! To je pomemben dan za našo Ljubljano in takrat se zopet vidimo...

Z zanimanjem smo sledili njegovim besedam ter nato zapeli par slovenskih himen. Se dva meseca nas ločita od zleta! Ne zamudimo nobene prilike, da opozarjamo na velike sokolske dni meseca avgusta v Ljubljani!

IZ LITJE.

Cvet litjskih nemčurjev. Znani trgovec, ki se rad pobaha, da je njegov brat velika glava v Ljubljani, se je na praznik dne 11. junija pri-

peljal z Brega okoli 11. v »ročcah« domu. Spremljalo ga je nekaj gospodov, seveda gospoda, ki slovi kot dobi kuhar guljaža tudi ni manjkalo. Po izstopu raz voza se je spomnil sosed »Sokolskega doma«, da že dolgo ni dal duška svoji nemškutarski duši, je začel hajlati za njim vsi drugi in peti nemške pesmi. Pokazali so tudi dejansko svojo surovost. Znosili so se nad okni »Sok. doma«, ki so pa ostala slučajno nepoškodovana. Ti gospodje naj si zapomnijo, da niso v raju in da jedo slovenski kruh. Videti je, da imajo dober tek, sicer bi ne nosili tako okroglih trebuščekov po Litiji.

Štajersko.

Slovenski klerikalci nore! Zdi se nam, da je obrtniški shod v Ljutomeru 2. t. m. zmešal našim klerikalcem docela razum. Na vse mogoče načine skušajo svojim backom natveziti in nalagati, da ni imel slovenski obrtniški shod nikake pomembnosti. Seveda se zrcali v tem klerikalnem pisanju — samo strah! In ta strah je docela umesten in umiljiv, saj tvori slovensko obrtništvo velik in mogočen faktor splošnih volilcev, ki bo po vseh od klerikalcev mu storjenih krivicah, že prekmalu dal svoj občuten odgovor. Že parkrat se je očitalo Švihi — dr. Verstovšek, da ni imel korajže priti na zborovanje obrtnikov v Ljutomeru. »Slov. Gospodar« bi to rad po svoje zavrnil, ampak vidi se na pisarji, da jo je ustvarila dr. Verstovškova lastnoročna nerodnost, kajti danes je pač vsem jasno, da je imel dr. Verstovšek dne 2. t. m. v Ljutomeru tak junaški strah, da jo je po klavrnem svojem zborovanju po ovinkih odkuril na železniško postajo. In prav je imel ulični ovaduh, tudi vedel je, zakaj to stori in če morda namerava tajiti, da mu ni znano, zakaj je to storil, mu povemo na uho: Bali ste se, da bi vas kje ne srečal slovenski zavedni obrtnik, ki bi bil popravljen, kar je zgrešila nad malim »Korlekom« lastna mati... Papir je potrpeljav, to ve tudi državno in deželnozborski poslanec, vzor Slovenec prof. dr. Karl Verstovšek, zato si je mislil tudi 2. t. m. v Ljutomeru: »Strah me ni, ampak — bežati znam in se raje skril junaško za »Slov. Gospodarija«, »Stražo« in ljubljanskega zamorca »Slovenca«. Zato je vsa njegova pisarja otročje smešna in diši iz nje to, kar nazivlja Nemec, kadar je v domači družbi — »Feigheit«...

Slovenski klerikalni listi groze s tožbami! Pomislite: napredni listi očitajo dr. Karlu Verstovšku, dvakratnemu slovenskemu poslancu in slovenskemu deželnemu odborniku, da je zlobno ovadil celjsko napredno in narodno »Zadružno zvezo« z namenom, da bi več ne dobivala običajne vladne, letne podpore. Da tega doslej ni mogel dr. Karl Verstovšek v nobenem oziru ovreči, je znano pač vsakemu otroku. Sicer nas prav za prav nič ne briga, kaj ima celjska »Zadružna Zveza« z dr. Verstovškom vendar, ker že prično klerikalni listi groziti s tožbami, pribijemo tu javno, da nam je nekdo mariborskih klerikalnih gospodov dejal, da je dr. Verstovšek skoro nezmožen sestaviti tako obsežne slovenske, a še desetkrat manj nemške ovadbe... Dotični gospod je dejal tudi še nadalje, da je ovadba strokovnjaško sestavljena, a strokovno se dalo izogniti marsikateri sitnosti, mogoče tudi nesreči.

V velikem loku se pripeljemo na postajališče Rosalnice, ki je komaj en kilometer od postaje Metlika. Postajica je videti nepotrebna, pa jo je baje klerikalna stranka zahtevala kot svojo častno zadevo. In res ima bivši klerikalni poslanec Matjašič koj nasproti postajici nekako bajto, kjer toči vino in druge opojne pijače...

Iz Rosalnic se po nasipu vozimo proti železnemu mostu čez Kolpo na hrvatsko stran, na prvo hrvatsko postajo Bubnjarec. Od nas se poslovi prijazen avstrijski sprevodnik, znan obraz z dolenske železnice, vrl Gorjenec, ki po geslu »mrzel je led, pridi se gret« že dolgo prevaža Dolence po njih progah. Pritožuje se čez razmere na postaji v Bubnjarih, kjer se za drag denar ne dobi jesti in če kaj dobi ni nič vredno. Tudi ni nobenega pravega reda na postaji izključno sam mora včasih ranžirati vlake na Bubnjarih, kjer niti potrebnih delavcev ni vselej na razpolago. Pač škoda, da se glavni kolodvor ni postavil na avstrijski strani, v Metliki! Postaja Bubnjarec dela slab utis, niti perona ni, kar se je ravno v teh prilikah prav posebno občutilo, ko je toklik časa deževalo. Tudi v jezikovnem oziru se že vidi izprememba. Onstran mostu, v Rosalnicah so nemško-slovenski napis, tukaj pa madžarsko-hrvatski. Slovani smo povsod narod druge vrste! V dobrih 10 minutah odpnemo do-

se razume dr. Verstovšek na zadružništvu ravno toliko kot zajec na boben. Na vprašanje, če je dr. Verstovšek vročil ministrstvu ter podpisal omenjeno ovadbo, sicer nismo dobili odgovora, vendar svetujemo celjski »Zadružni Zvezi«, da spravi v svoj kalkulo še drugo osebo, ki je pač ne bo težko najti, če danes tudi mi izrečno pribijemo, da se je ovadba v resnici napisala v mariborski »Zadružni Zvezi...« Slovenski klerikalci, v prvi vrsti pa dr. Verstovšek, store najboljše, da obmolknejo in ne perejo več zamorca, se pravi — sami sebe. Capito!

Maribor. (Iz gimnazije). Govori se, da pride baje s prihodnjim letom (šolskim) na tukajšnjo gimnazijo bivši tukajšnji profesor Miklau za kustosa zemljepisnega oddelka. Sicer ne vemo koliko in kaj je na tem resničnega, vendar bi se nam to zdelo precej čudno, ker se nam zatrjuje, da geografski kabinet še daleko nima toliko materiala, da bi rabil samostojnega kustosa. Ali pa se namerava Nemca Miklaua morda zato spraviti zopet sem nazaj, da se ustreže nemškurski mestni klki in pomnoži za eno glavo število nemških učiteljev in profesorjev po naših državnih in deželnih zavodih? Nemogoče bi ravno ne bilo! Kolikor pa je nam doslej znano, se takih profeskorskih moči malo rabi, ker so že na mestu. Ali pa bo Miklau morda prišel — na škodo koga drugega? Tudi to bi se moglo pripetiti.

Socialni demokratje v Gradcu. Minolo sredo se je sklepalo v graškem obč. svetu o opustitvi doslejnjega »urada za prevzemo živil«, ki je imel po vsem mestu svoje podružnice. To podjetje je bilo socialno demokratično dete, ki pa vanj stavljenih upov ni prav nič uresničevalo, marveč neprestano delalo z velikimi deficiti. Že opetovano smo o tem podjetju poročali. Sklep za opustitev je bil soglasno sprejet. Tudi socialni demokratje so glasovali za opustitev... To zanje seveda ni niti najmanjša zasluga, kajti v to jih je prisilila zgolj le okolnost, ki ji je v navadnem političnem življenju ime — »strah pred volilci«. Socialni demokratje so ugriznili v sila kisto jabolko in pogoltnili težek grizljaj. — Razpečevalnice omenjenega podjetja preidejo v last kmetijski družbi.

Danes v Mariboru, Narodni dom ob 8. uri zvečer, predstava »Deseti brat«. Ves čisti dobiček gre v korist slovenski mariborski dijaški kuhinji. Preplačila se hvaležno sprejemajo!

Goriško.

NARODNE VESELICE.

Zadnjo nedeljo sta se vršili kar dve narodni veselici, kar je za naše razmere naravnost pogubonosno. Dokler se borimo za svoje pravice, smo vedno edini, kakor hitro pa je za nami nekaj časa, se že cepimo. Tako ravnanje nikakor ne koristi slovenski stvari. Ne samo, da se število udeležencev razcepi in tako zmanjša vpliv naših prireditelj, ampak se na ta način povspenjuje tudi razpad skupnosti, ki je v Gorici neobhodno potrebna.

Pri nas si ne moremo dovoljevati več veselice, oziroma narodnih prireditev, na eden in isti dan. Tako lahko delajo tam, kjer ni narodnostnih bojov in kjer je narodnost brez nevarnosti. Ne pa v Gorici, kjer spremljajo Lahj vsako našo prire-

ditve, po kateri sodijo potem naš napredek. Že iz tega vzroka bi se take reči morale brezpogojno medsebojno uravnati.

Skupnost mora vladati v naših vrstah, ako hočemo iti po začetni poti uspešno naprej! Kdor je drugačnega mnenja, ta gotovo ne pojmuje prav naš narodni položaj, ampak ga razlaga po svoje, kar je v veliko škodo našemu napredku. Kadar gre za našo stvar, morajo pasti vsi strankarski in separatistični obziri in zmagati mora misel skupnosti!

Ce pa že mora biti enkrat tako, da se priredi na isti dan n. pr. dve veselici, tedaj ima brezdvomno prednost tista, ki ima večji in pomenljivejši narodni značaj. Na to bi morali misliti tudi prireditelji. Red mora biti povsod, toliko bolj v slučajih, kjer gre za mero naše narodne zavešti in našega narodnega napredka!

Toliko resnici na ljubo. Kadar gre za našo stvar, se ne sme imeti nobenih ozirov! V tem se lahko učimo pri tržaških Slovincih, kakor tudi pri naših Lahih, ki vedno nastopajo edini, kadar je treba uveljaviti njihovo narodnost na naši zemlji.

Nesreča. V goriško bolnišnico so prepeljali Fr. Slamiča in Ernesta Pignatarija iz Črniča. Med procesijo sta namreč streljala s papirnatimi topiči, od katerih se eden ni hotel užgati in sta ga zato hotela zamenjati z drugim. V tem hipu pa se je razstrelil topič in poškodoval Slamiča na obrazu. Pignatariju pa je odtrgal celo tri prste na desni roki.

Gorica. (Smrt.) Včeraj so pokopali dvornega svetnika P. Šbisa, bivšega predsednika sodišča. Star je bil 88 let.

Gorica. Neki kolesar, ki je dirjal po Rabatišču, se bo moral zagovarjati pred policijo. Zato pozor, kolesarji!

Zastoj iz Trsta v Gorico. Ko je prišel dopoldanski poštni vlak v Gorico na državni kolodvor, je našel sprevodnik pod vozom nekega fanta, ki se je peljal iz Trsta v Gorico pod vozom. Izročili so ga policiji, kjer je izpovedal, da je nameraval na ta način potovati do St. Vida ob Olini. Dečka so poslali po odgonu na Koroško.

Pred poroto pride neki finančni nadstrahnik, ki je zakrivil velika nepravna zla.

Dirka okoli Goriškega Krasa dne 14. junija 1914. Za to dirko vlada med občinstvom in dirkači največje zanimanje. Najjasnejši dokaz temu je, da je pripravljenih 52 dirkačev, med temi mnogo prvovrstnih. Več tujih listov pošlje svoje poročevalce. Začetek dirke ob 10. dopoldne. Kraj odhoda: cesta iz Podgore v Ločnik, kraj dohoda: Rožna dolina (Tivolj). Za dirkače je določenih več daril, in sicer 11 častnih vrednostnih daril. Poleg teh obstoje še druga posebna častna darila. Vsi dirkači, ki pridejo eno uro po zmagovalcu na cilj, dobe še častne svetinje. Razsodništvo in dirkači se snidejo v nedeljo ob 8. uri predpoldne na mestu odhoda, kjer med 8. in 9. uro plombirajo kolesa. Tu podpisujejo kolesarji odhodni list. Okoli tretje ure popoldne pride prvi zmagovalec na cilj. — Po končani dirki priredi kolesarsko društvo Gorica v Gorici v Hilmsteichu (Rožna dolina) veliko veselico. Točno ob 6. popoldne se razdele na veselilnem prostoru vsa darila zmagovalcem.

nole na narodno gospodarsko pomembnost pri nas se pa samo pogajamo za vsako najmanjšo postajico in skušamo doseči kompromis. Potem ni čuda, da je železnica tako malopotezno zgrajena.

S Komanja se vozimo vrho ob Kolpi, včasih tik nad njo. Obrežje ni nič zavarovano in velika povenjen utegne izpodnesti celo progo. Na obeh straneh se razprostirajo zelene loze, za njimi se tuintam svele vivodinske vinske gorice. Vozimo skozi en tunel in kmalu potem skozi drug tunel, prav pod romantičnim gradom Ozalji, ki se dviga na strmi skali, kakor nedostopno orlovo gnezdo.

Ta tunel je izklesan v živo skalo in ni nič obzidan. Vozimo še skozi kratek predor in že smo na postaji Ozalji.

Ta postaja je pač najvažnejša med Metliko in Karlovcem. Ima celo nekako šupo, ki naj menda služi za peron. Postaja ima zopet izborni lego. Tik nad postajo vodi čez široko Kolpo betonski most na podstavkih iz rezanega kamna. Ob Kolpi opazimo veliko elektrarno, ki izrablja velik padec ogromne Kolpe in preskrbuje z elektriko Karlovec in druge kraje. Spomnim se na vašo brbljarijo ob hudourniku Završnici, ko poslušamo veličasten šum mogočne Kolpe... za nami leže s sadnim drevjem porasla brda pred vami pa leži nedogledna hrvatska ravnina, ki sega tja doli v Slavonijo in Banat.

Ljubitelji športov, torej vsi danes v Rožno dolino.

Dnevno.

K aferam zadnjega časa na Češkem. Zadeva, ki se tiče dr. Švihe, še ni končana. Za nepristranske, misleče ljudi, ki znajo pravno uvaževati, je ta zadeva jasna: Šviha ni bil konfident. Če bi kdo še dvomil o tem, ta bi bil moral slišati prof. Masaryka, ali pa čitati njegov govor, o katerem najznamenitejši in najizobraženejši češki odvetnik dr. Bouček pravi, da bo preživel stoletja in da bi bila dolžnost sodnikov, advokatov in državnih pravdnikov ta govor čitati in študirati vsak teden enkrat. Masaryk je v svojem govoru stvar s pravnega in psihološkega stališča tako temeljito pojasnil, da ni nobenega dvoma več, da se je v Pragi izvršil justični umor. Socialni demokratje in mladočehi seveda rjovejo, pljujejo, toda nič ne pomagajo. V parlamentu bo profesor Masaryk še tudi z vlado obračunal. Druga zadeva je bila z nar. soc. poslancem Volno, katerega so »Nar. Listi« obdolžili podkupovanja. Železniška organizacija je govorila odločno besedo in sedaj »Nar. Listy« molče. Tudi ta zadeva je končana z dolgim nosom obrekovalcev. Tretja zadeva: Mladočehi so pisali, da je nar. soc. stranka prodajala na Dunaju Stürgkuh svojo obstrakcijo. Stürgkh, zaslišan, je izpovedal, da on ni hotel z nar. soc. občeovati, ko so hoteli z njim govoriti. Prof. Masaryk je na shodu dejal, da je Stürgkh po kolenih lezel za nar. socialisti, ki pa z njim niso hoteli obravnavati. Dokler so mislili, da pojde Šviha v tujino, so vladni gospodje v zvezi z mladočehi govorili, da je Šviha obstrukcijo prodal; ko se je Šviha vrnil, so pa ti glasovi čisto utihnili in izkazalo se je, da so takšne trditve laž. Iz vsega tega boja je izšla nar. soc. stranka zmagovita; le v Švihovi aferi je zavozila, ker Šviha je žrtev strankinih naročil in stranka ga je takoj zapustila, kakor hitro je bil osumljen konfidentstva. Socialnim demokratom in mladočehom se njihovo »očiščevalno« delo ni posrečilo, ker ga je temeljito razkrinkal prof. Masaryk, ki se ne boji povedati resnice v še takšnem položaju in slučaju. — To so zadnje afere na Češkem in pišemo o tem za to, ker se po nemškem in drugih listih iz zlobe ali iz nepoznanja razmer širijo lažnjive vesti. Posebno se mi gnusijo razne novice napjerene proti N. D. O. in pisane od ljudi, ki so o procesu Šviha proti »Narodnim Listom« slišali komaj od daleč, po četrtem ali petem »viru«. Za presojo takšnega procesa kot je bil proces Šviha proti »Nar. Listom« je pa treba že kaj več znati kot pisati in čitati.

Med staro šaro. Vojaški svet, ta grozni uničevalec gospodarskega blagostanja, ima novo senzacijo. Angleški admiral Jerzy Scott, strokovnjak, ki nima para, je na podlagi temeljitega študija proglasil: Drednoti, vrhunec vojaške mornariške morilne tehnike, so izgubili svoj pomen, ker morejo podmorski čolni, če so z znamenji v zvezi z aeroplani, ki jim sigurno označijo smer in položaj morskega velikana, neizogibno uničiti vsak drednot. Admi-

Dalje v prilogi.

Iz Metlike v Karlovec.

(Od nekega železničarja.)

Binkoštno praznike sem tudi jaz kakor mnogi drugi — uporabil, da si ogledam novo progo iz Novega mesta čez Metliko do Karlovca. Progo do Metlike je »Dan« že opisal, naj sledi še opis proge od Metlike do Karlovca.

Na postaji v Metliki sem dobil vozni listek do »Karolyvarosa«, kakor je še vedno tiskano na vozniških listih, čeprav je bilo pred kratkim oznanjeno, da se smejo za hrvatske proge rabiti izključno hrvatska imena — torej Karlovac in ne Karolyvaros.

Počasi se premaknemo s tirov metliške postaje. Tiri so na postaji položeni v loku in ne v ravni črti, kar je prav neumestno. Pri premikanju in ranžiranju vlakov se vsled krivine ne bodo opazili signali z lučjo. Tudi signali s piščalko se bo bo slabo slišali. Kadar bo pa preko kolodvora megla ležala, se pa tudi signali s piščalko ne bodo slišali. In megla bo spomladi in jeseni najmanj do 10. ure dopoldne. In celo prav gosta megla, ki se dviga iz bližnje Kolpe.

Vsed krivlin je tudi podana večja nevarnost, da pri premikanju vozovi skočijo s tira.

Škoda, da inženirji niso nič upoštevali teh praktično vozniških okolnosti, ko so pasirali progo. Gotovo bi

Iz Ozlja se vozimo po tej nedogledni in kakor videti zelo rodovitni ravnini. Samo škoda, da se nič ne skrbi za osuševanje, vsled česar je opaziti celo med žitom cele jarke vode. In vendar bi se tukaj res dalo osušiti to krasno ravan, ko Kolpa vendar dovolj nižje teče. Ali bi naš kmet hvalil boga, ako bi imel tako blagoslovljeno zemljo! Naši kraji so gotovo mnogo manj rodovitni, našim ljudem se ne godi dobro. Ljudje v tej tako lepi ravnini pa so še revnejši. Po vsej progi od Ozlja naprej so vstopale v vlak ženske večinoma bose. Tukaj bodo imeli bratje Hrvatje še mnogo dela. Sedaj seveda odločujejo na Hrvatskem vlastelini, župnik in oderuh, ki je večinoma žid. Med takimi premišljevanji se vozimo mimo postaje Zorkovac, dalje po železnem mostu preko Kolpe na postajo Zorkovac, dalje Mahično in Dolnje Pokuplje. Vseskozi krasna ravnina, ki pa je deloma močvirna, deloma pa malovreden pašnik, po katerih se preganja goveja živina. Pastirji z marle v roki in torbo ob strani pa nas pozdravljajo. Blizamo se Karlovcu, za seboj pustimo dve veliki modernopremišljeni opreknari in že se združimo z železnično progo, ki prihaja iz Zagreba ter zavozimo na cilj našega potovanja v madžarski Karolyvaros, v vojno kraljinski Karladst, v hrvatski Karlovac. O Karlovcu pa prihodnjič kaj več.

ral Scott utemeljuje svojo trditev s skušnjami, ki jih je pridobil v zadnjih francoskih in angleških manevrih. Izjava angleškega admirala je preplašila celi svet. Predvsem javnost angleško, ki v moči in radikalni presili svojega vojnega brodovja po pravici vidi garancijo za varnost Angleške. Proti tem utemeljevanjem je nastopila mornariška liga, ki imenuje Scottov izrek — veleizdajo. Vzroki te razburjenosti so seveda veliko bolj sebični kot rodoljubni, ker njegovi avtorji, člani trdijo za stavbo ladij se cutijo ogrožene v svojih nenasičnih žepih. Zato je pa finančno neudeležena javnost pozdravila odločno Scottovo besedo kot osvoboditev iz groznega zajetja in neznosnega položaja. Posebno liberalni krogi izvajajo iz Scottovega izreka skrajne posledice in njihov tisk zahteva naravnost, da se ustavi že začetna gradba novih drednotov in da bi vojaška uprava posvetila energično gradbi — podmorskih čolnov, ki bodo odločujoči faktor vojne mornarice. Angleški listi so priredili strokovnjsko anketo o resničnosti Scottove teorije. Admiral je v tej anketi ostal zmagovalce, ker se je veličanska množica mornarjev nove šole, ki so v praksi preizkušali strategično ceno drednotov na eni in podmorskih čolnov na drugi strani, izrekla za pravilnost nove teorije. Ta dogodek je svetovnega pomena, ker povzroči popolno revolucijo v vojni mornarici. Po gospodarski strani pomena to — katastrofo v preteklosti, ker so brez vrednosti vse veličanske finančne žrtve, izdane za najdražji ladijski vojni tip. Če prinese novi nazor kakšno korist bodočnosti, je vprašanje. Najbrže bo tako: velikost bo zamenjana z množino. Namesto razmeroma malega števila ladij velikega tipa, se bo gradilo veliko število ladij — manjšega tipa. In davkoplačevalci bodo plakali — nad profitom. (Večernik Čes. slova Sky).

Torej Istra in Kranjsko! Naš »Slovenec« je (gotovo v imenu stranke, katere glasilo je) pozdravil in odobril naslednji politični program: združijo naj se v eno upravno celoto Hrvatska, Slavonija, Dalmacija, Bosna, Hercegovina, Istra in Kranjska. Trst in Gorisko naj se iz tega izloči, za tamošnje Slovence bo že skrbel Bog, Lahi in avstrijska vlada; ravnotako naj se izloči Štajersko in Koroško, za tamošnje Slovence bo že skrbel Bog. Nemci in avstrijska vlada. Da je trializem samo čisto navadna dunajska vaba, na katero naj se lovijo kalini po slovenskem jugu, to smo vedeli že zdavnaj, ker modrajni krogi na Dunaju vsak dan pokazujejo, da mislijo s trializmom ravno tako resno kot n. pr. s papeževom državo, ki je nikdar več ne bo, samo klerikalci vseh narodov upajo, da se bo šla Avstrija vojskovati z Italijo zato, da pribori papežu nazaj njegovo kraljestvo — od tega sveta. Naše klerikalce smo smatrali za kaline, ki so se dali vjeti na dunajsko trialistično vabo in smo jih pomilovali. Sedaj pa vidimo, da je stvar drugačna. Klerikalci sami ne verujejo v trializem, ampak ljudstvo vseeno farba jo z njim. Tudi klerikalci o narodnem vprašanju sploh ne mislijo resno, ker drugače se ne bi zadovoljevali s tem, da se tržaški in gorisški Slovenci žrtvujejo Lahom, štajerski in Koroški Slovenci pa Nemcem. Njimi je vse to humbug in zato niti ne ganejo s prstom, da bi se zboljšale razmere na Koroškem in Štajerskem, da celo na Kranjskem hočejo ponemčiti ljudske šole. Do sedaj smo mislili, da je trializem samo dunajska farbarija, sedaj vidimo, da je to tudi klerikalna farbarija. To je dobro, imamo vsaj nov dokaz, da je naša klerikalna stranka nekaka nova izdaja nekdanje nemškutarije, ki smo jo vsaj na Kranjskem smatrali že za mrtvo — ona pa vstala in se je odela radi lepšega v slovensko in trialistično trobojnico. Bo slovenski narod že poskrbel, da uniči tudi to novo nemškutarijo, kakor je staro.

Hrvati! Bodite zavedni! Peljal sem se na praznik z vlakom, ki prihaja ob 10. uri 37 min. dopoldne iz Zagreba v Zidani most. V vlak se je peljala tudi skupina kakih osem Hrvatov, ki so med seboj hrvaško govorili, z mažarskim sprevednikom so se pa nemško pomenkovali. Opazoval sem te gospode (če se ne motim, je bil to team »Gradjanske športnega kluba« iz Zagrebat) tudi na zidanmostski postaji in sem konstatiral, da so se posluževali samo nemščine, ko so nakupovali razglednice pri časniški prodajalki na peronu. Odpeljali so se z vlakom ob 11. uri 12 min. proti Ljubljani. Gotovo ni Slovenca, ki bi na Hrvaškem drugače govoril, ko slovensko, zakaj se torej Hrvati na Slovenskem ne poslužujejo svojega lepega jezika. Ju-

goslovansko edinstvo je prazna pena, dokler se ne bomo zavedali moči svojega jezika.

Na Zidanem mostu, nasproti kolodvoru, se nahaja velika reklama deska hotela Royal v Zagrebu in sicer je reklama pisana samo v nemškem jeziku! Kakor se vidi, je ta hotel nemški in reflektira samo na nemške goste!

Iz Radeč pri Zidanem mostu. Tu je obudilo splošno pozornost in presenečenje, da se ni procesije na dan Rešenega telesa udeležil »Orel«! Kaj pa to pomeni?

Samomor. 21letna Antonija Topolovek iz Velikega Kamna je bila dne 5. t. m. v Medvodah z neznanega vzroka v samomorilnem namenu solno kisline. Dobil je tako težke notranje poškodbe, da so jo morali prepeljati v deželno bolnico v Ljubljano, kjer je dne 8. t. m. umrla.

Smrtna nesreča. Dne 8. t. m. zjutraj se je ponesrečil 24letni očienjen kajzar in rudar Janez Jakšič v premožkopni jami v Krmelju pri Sent Janžu na Dolenjskem. Utrgala se je plast in padla na Jakšiča, ki je odletel z glavo ob bližnjo steno. Poškodovan se je tako hudo na čelu, da je par minut pozneje umrl na rani.

Hlod ga poškodoval. Tudi dni je pri premikanju hlodov v Bornovih gozdovih pri Trčiču zadel hlod nekoga delavca in ga je nevarno poškodoval. Delavca so prepeljali v deželno bolnico v Ljubljano.

Toča. Dne 10. t. m. se je zbrala nevilnita nad vasjo Štanga v litjskem okraju. Vsula se je toča, ki je napravila tamošnjim posestnikom veliko škodo na polju in na vrtovih.

Alkohol prodajati po kinematografih po novi državni postavi za kinematografe po celi Avstriji prepovedano.

Ljubljana.

»Bodeča Neža« je bila včeraj zaplajena zaradi neke tiskovne pomote mariborske »Straže«. Izdali smo drugo izdajo. Opozarjamo na življenjepis Janeza Cmoka. Širite »Bodečo Nežo«!

Skandalozno kranjsko deželno gospodarstvo. Odkar imajo klerikalci večino v deželnem zboru in odboru, gospodarijo z deželnim denarjem tako skandalozno, da se tuji, ki se v Ljubljani o klerik. stranki informirajo, kar za glavo grabijo. **Mnogotipni deželni odbor zro in polnijo žepi sebi in svojim ljudem,** ki jih imajo v službi, delajo dolgeve z milijoni, pa jih obenem tudi zapravljajo, kmetom in občinam pa grade vodovode in ceste, ki jih morajo potem te v odstotkih pri dokladah v odpadnem delu seveda tudi same plačati. Ali ti rimsko-katoliški poštenjaki pri deželnem odboru so prosti tički, to se pravi: njih gospodarstva z deželnim premoženjem ne more nihče ne revidirati ne kontrolirati (razen vlade), in še v pogledu v knjige deželnega knjigovodstva ne dovolijo niti deželnemu odborniku (!) liberalne ali nemške stranke!!! Deželna vlada pa pod Schwarzenem ne zine niti besede! Tako se ti ljudje boje za kupčije, ki jih uganjajo brez nadzorstva in odgovornosti pri deželnem gospodarstvu. Stroga revizija bi bila za te gade — smrt! In te lumparije so že dokazane bile pri razpravi o — proračunu! Na ta način lahko ti mogotci denar (pod raznimi naslovi seveda) zapravljajo, pa jih ne moreš prijeti, ker so prosti vsake revizije od napredne strani. Potem seveda ni čuda, da korajžno kriče in pišejo po »Slovenca« o »skandaloznem mestnem gospodarstvu«. Tat in lump, ki imata na vesti sama sleparije in poneverbe, tudi kažeta na druge, da bi svet premostili, ampak ta-le »Slovenec« politični manever je impertinenca! Najpreprostejše svrhe in dr. Pegan, Lindtner in Štefe, ki bodo od poklicane strani doživeli primerno javno blamažo, izzivajo še več, in zato bi bilo na mestu, da bi na kakem javnem strankinem shodu zaradi te impertinence dobili poleg blamaže še primernejši — odgovor!

Kakšne računske kapacitete so bili deželni »revizorji«, ki jih je preslavni deželni odbor vojvodine Kranjske poslal na ljubljanski magistrat »revidirati«, hočemo tu našim čitateljem navesti. Taka kapaciteta je bil, kakor smo zdaj od deželnih uradnikov zvedeli, n. pr. tudi bivši računski podčastnik Fr. Kristan, ki se je učil »revidirati« še pri vojakih in je zato tudi tako hitro »prišel« h klerikalcem v službo. On je sicer pisarn. nadoficijal pri deželnem odboru in obenem »Zwangsverwalter« za falirane klerikalne kmečke župane in občine, ampak mož je nedolžen če od svojega gšefta nič ne razume in če je moral hoditi tudi s »taško pod pazduho« (!) na rotovž — markirat »revizorja«. Kolikokrat je

sam jamral proti liberalcem, »da ga je sram te taške«! Kot agent »Rafaelove družbe« bi bil rajše tiste ure pisal članek za »Slovenca« zoper liberalne agente! — Drugi računski ženij je bil transfuga g. J. Jerala. Čokata postava, ampak v glavi o računski stroki ni nobene koreninice. Od kod? Pa ga je tudi markiral »revizorja«! Ampak: vsa čast mu, markiral ga je dobro! Zato pa: Domine Jerala — saj razumeš latinsko? — bene fecisti! — Tretji (imeni da kritik registrature) je možakar z double ščipalnikom na nosu, to je — gospod »oficijal« Fortič. Mož se je učil še pred petimi leti kot pisar v uradu na stolu sedeti in »akte« prijemati na ljubljanskem magistratu ker pa ni imel talentov ne za eno ne za drugo, temveč za politično denuncijantstvo, je kmalu na to svoj dobro plačano službico »resigniral« in zletel kot več »drugi« podobnih pičev k deželnemu odboru, kjer je postal v štirih letih oficijal I. in II. vrste, česar na rotovžu ne doseže noben pisarniški uradnik, makari če bi dal za napredno straniko — pljuča in jetra! Ampak Fortič je znal »revizorja« s »taško« tudi vrlo markirati in zato »Slovenec« tako korajžno piše o teh revizorjih in »uspehih revizije«. Rotovski »odlar« je pa od takrat, ko je zagledal prvič te tri revizore dežel. odbora pod seboj prav nevarno — »omdelile« in Krišperjev trgovski sodnik na občinski svetovalec Jernej Šerjak je imel čisto prav, da je v zadnji seji predlagal, da naj rotovž naroči v Trnkičjevi lekarni — flaštre za orlovo glavo, in pa — tudi za njegovo, menda! — Superrevizor.

»Kaj pa naši vojaki?« (Iz vojaških vrst.) Pod tem naslovom stoji v »Bogoljubu« št. 6 t. l. na strani 179. med drugo farško šaro spisano po pobožnemu gospodu kaplanu J. H. (celo ime mi ni znano, kakor tudi ne kraj njegovega službovanja), tudi naslednjih par stavkov, ki so mi tako ogreli srce, da ne morem molčati in sicer: Vojakom, da je treba pošiljati miloščino, pa ne v denarju, marveč v papirjih tiskanih po katoliških tiskarnah, kakor na primer »Bogoljub«, »Domoljub« itd. Nadalje opisuje, da se je pritožil po veliki 17. pešpolka v Celovcu, ki ima pod seboj (kakor piše črnosuknež) »kranjske Janeze«, da vojaki sleparijo stariše in sorodnike za denar, da ga potem nespametno zapravijo, in s tem da si vojaške kazni nakopilejo. Nadalje, da se bo trajni uspeh dosegel, kadar bodo vojaške oblasti v tem podpirali sorodniki vojakov. Nadalje modruje in svetuje ta hvalevredni g. kaplan, da to »podpiranje« ne bo nič kaj težavno, samo manj denarja naj bi pošiljali »vojakom«. Ako izostane podpiranje vojakov od strani sorodnikov, pravi nadalje »se bo gotovo omejilo plajčanje«. Potem piše: po vsem tem naj bi ne pošiljali vojakom denarne miloščine, kjer jim ni neobhodno potrebno, temveč le v škodo. — Če bi bil ta kaplan v vojaški suknji bi bil gotovo drugačnega mnenja, ter bi ne prepovedoval našim starišem in sorodnikom podpore, katere je neobhodno potrebna ker nam še premnogokrat zraven vse podpore primanjkuje za najpotrebnejše reči. Svetujem mu, naj se loti vojaškega življenja; na primer: vsak dan naj si skuha 22 dkg mesa s kostmi vred, zjutraj in zvečer naj si segreje in nekoliko pobarva s cikorijsko vodo in naj jo imenuje »kavo«, za pet dni skupaj si kupi po 2 štruci in pol kominsnega kruha, katerega ne bo hotel na peti dan njegove starosti niti njegov pes jesti, zraven vsega tega naj si tudi privoščiti vsaki dan dnevne plače 16 vin, katerega mu bo služila za milo, obušalno čistilo, za perilo in zraven vsega tega tudi za kako razbito šipo v oknu vojašnice, ki se ponesreči na kakšen način razbije, in jo je treba brez ugovora plačati. Potem bi gotovo ne dajal takega nasveta, kakor ga je napisal proti koncu omenjenega »spisa« našim dobrotnikom sorodnikom, ki se glasi: »Manj kronic, pa več kronic« (hrvaško rožnivenec) ter naglašja, da se morajo pri skrbti za vojake oprijeti gesla: »manj grošev pa več očenašev«, manj cesarskega pa več krščanskega papirja (berila). Po mojem mnenju mine vsakega veselje do čitanja farških brošur, če je zraven še lačen. — Zaključuje se ta nam vojakom škodoželjni »spis« z naslednjim stavkom: »Možes je pomagati Jozuetu premagati Malačane na ta način, da je držal sklenjene roke k molitvi.« Mislimo in upamo, da se ne bodo stariši in sorodniki naših tovarišev vojakov držali tega nasveta in bodo še za naprej podpirali svoje sinove, ki nosijo belo suknjo. Mi se ne bomo zanašali na znago nad našimi in naše domovine sovražniki po navodilu in nasvetu g. g. kaplana s sklenjenimi rokami, marveč z orožjem v roki in hrabrim srcem v prsih

in ne morebiti v hlačah, kakor ga ima on in še marsikateri njegovih sovratnikov. Vojak bo hraber in neustrašen je takrat, kadar ne bo trpel pomanjkanja na živežu, ne pa če bo lačen in žejen in če bo s tem pomanjkanju iskal srčnosti v farških časopisih. Vojaške oblasti naj bi to hujškanje prepovedale. Zaradi »Bogoljubovih« rožnih vencev ne bo bežal niti eden sovražnik, če ga ne bo podil kranjski Janez s svojo kolbo. — V imenu več Janezov en Janez.

Pevski zbor »Ljubljanskega Zvona« je na sinočnjem prijateljskem pevskem večeru posetilo mnogo občinstva, zlasti omenjamo zastopnike društev, ki jim je »Ljubljanski Zvon« za sodelovanje zmerom radevolje na razpolago. Le v takem medsebojnem podpiranju je mogoč napredek! Ob petju lepih zborov je prijeten večer le prehitro minil!

Pri šentpeterski procesiji je vzbujal posebno pozornost zelo pobožen Orel. Ženske so si šepetale, da vsak dan ministira. Rekle so, da je iz trgovine G. in da je edina izjema iz onih trgovskih sotrudnikov, ki jih je »Slovenec« svojčas tako na deželo zmerjal.

Cirkus Kludsky. Včeraj je bila otvoritvena predstava prav dobro obiskana. Nad 3000 ljudi. Tudi predsednik Schwarz i. dr. Program izborn — nastop levov krasen. Oglejte si danes.

Danes v nedeljo vsi v Narodni dom. Danes se vrši velika ljudska veselica Naprednega političnega in izobraževalnega društva za kolizejski okraj. Sodeluje orkester Sokola I. Postavljeni bodo razni paviljoni, kjer se bo točila samo izborna kaplica in bodo stregle naše narodne dame. Poskrbljeno je za najboljšo zabavo, zato naj nihče ne zamudi pohiteti danes v Narodni dom. Pričetek veselice je ob 4. uri pop. in vstopnina 40 vin. V slučaju neugodnega vremena se vrši veselica v areni Narodnega doma. Parola narodnega občinstva bodi: Danes v Narodni dom!

Starinoslovec Jernej Pečnik je snoči 79 let star umrl v Strelški ulici 10. Mož je prejšnja leta po cellem Kranjskem, zlasti po Dolenjskem z velikim uspehom preiskaval prazgodovinska ozir. rimska grobišča in gomile ter izkopal marsikako dragoceno stvar, ki sedaj blešči v kranjskem deželnem muzeju Rudolfinum. Izkopnine je pošiljal nekaj časa tudi na Dunaj. — Bil je markantna oseba. Iz skromnih začetkov in razmer si je s svojim raziskavanjem znal pridobiti med starinoslovci ime in ugled. Naj v miru počiva!

Svoji k svojim je gesto danes. Pod tem geslom se priporoča urarska tvrdka F. Čuden, ki je resdomača tvrdka. Ni skoro Slovenca, ki bi ne poznal te stare domače tvrdke, ki je bila nekdanj na Mestnem trgu, sedaj pa se nahaja že blizu deset let v Prešernovi ulici št. 1. Lokal na Mestnem trgu je bil svoj čas prevzel gospod H. Suttner, Čudnov svak, ki se je pozneje preselil v Gradec in ima sedaj tam svojo trgovino. Toliko v pojasnilo onim, ki iščejo tvrdko F. Čuden še vedno na Mestnem trgu.

Š 80. odstavek II. krasna veseligaar je včeraj v kinematografu Ideal najlepši uspeh. Vada Treuman in Vigo Larsen igrata ulogi res mojstersko. Dejanje je polno zdravih dovtipov najrazposajenjših situacij in tudi pikantno. Nedvomno je to najboljša veseligaar letošnje sezone in kdor se hoče do dobra nasmejati, naj poseti danes ali jutri kinematograf Ideal.

Trst.

Danes je nastop »Sokola pri Sv. Jakobu«. Nastopi nad 200 naraščaja. Pri skupini nastopi 260 oseb, naraščaja, članov in članic. Po javni te- lovadbi velika veselica na telovadišču za »Jadrano«. Zvečer ume- talni ogenj.

Italijanska zbornica je imela svojo sejo zopet v četrtek. Seja je bila motena od socialistov — Koncem seje je pojasnjeval predsednik Salandra stavljena vprašanja.

Ministrstvo notranjih zadev v Rimu je suspendiralo podprefekta Cossuja zaradi zadnjih nemirov v Anconi. Kakor se vidi, letos v Italiji dobro čistijo!

V čem iščejo incidentov? Na Telovo se je vršila, kakor običajno, procesija po ulici Sv. Justa, S. Michele, F. Venezian, Sanità, Piazza Grande, Corso in nazaj. Pri procesiji je bila tudi zastava sv. Cirila in Metoda iz cerkve Sv. Jakoba. »Piccolo« piše, da je zastavo spremljalo 24 policajev in da je škof Karlin iz strahu pred incidenti dal odvezati slovenske trakove v baziliki sv. Justa. No, kels-

morajnski potopisi nas pač ne bodo odročili še tako hitro, kakor so si nekater domišljali!

Meščanska manifestacija. Tako nazivljejo Italijani svojo zbirko prispevkov v prid »Legi nazionale« kot protest proti slovenskim cvetličnim dnevom. Kako manifestiramo pa mi? Nabirajte!

V petek je imela rimska zbornica svojo sejo, v kateri je prišlo do incidenta med posl. Federlonijem in Ferrijem. Federloni je namreč zaklical Ferriju: »Vi nimate pravice govoriti o kupčijah, ker živite od njih!« Vsled tega očitka je nastal v zbornici silen tumult, zaradi katerega je pel prav lep čas zvonce in je moral predsednik Salandra celo osebno miriti razburjene poslance. — Predsednik Salandra je nato govoril o štrajku in zaključil sejo pozno zvečer.

Zdihujejo. Pobiti in žalostni so Italijani radi prepovedi cvetličnega dne za »Legio«. Pravijo, da »ne vedo čemu so oblasti skalele tako harmoničen dan meščanske duše.« Faloti imenujejo pokanje revolverjev harmonične utise meščanske duše! Ti ljudje pa so jih res vredni.

Istrski volilci so pozvani, da glasujejo danes pri ožjih volitvah med Bennatijem in Spadarom za Spadara.

Prepovedan dirka. Oblasti so prepovedale dirko kluba »Veloce«, ki bi imel štartiti okoli Sv. Jakoba. Tako je prav!

Za Legio slavnost v Škedenju so med prvimi darovalci tudi Defarhi, katerih predniki so bili Slovenci.

V četrtek se je vršila zadnja letošnja konjska dirka na monteblskem hipodromu. Udeležba ljudi je bila zelo pičila.

Kaj delajo napadalci? Znana »Giovane Trieste« je poslala socialistični stranki v Milan in nacionalistom v Rim brzojavko, v kateri je povdarjala mir in interese naroda. Bomo še govorili o tem.

Nar. soc. mlad. org. Danes ob 2. popoldne pomenek pri Sv. Jakobu. (Prostori stare policije).

Sv. Krž. Danes ob 1. popoldne sestanek mladine glede ustanovitve Nar. soc. mlad. org. — Trst odpošlje na ta sestanek zastopnika.

Slovenci! Danes vsi k Sokolovemu nastopu pri Sv. Jakobu!

Rojstva, poroke in smrti. Pretekli teden se je rodilo v Trstu 115 otrok, in sicer 59 otrok moškega in 56 ženskega spola; umrlo je 96 ljudi, porok pa je bilo 65.

Ponočno posodo je razbil na štiridesetletni ženi Josipini Besednjak, stanujoči v ulici Oficina, njen oče zaradi družinskih sporov. Crepije so Besednjakovi prerezale arterijo, vsled česar je žena izgubila toliko krvi, da so morali klicati na dom zdravniško postajo, ki je Besednjakovo takoj odpeljala v bolnišnico, kjer so jo operirali. Besednjakova je težko ranjena na dveh mestih, in so jo po operaciji prenesli v četrti oddelek bolnišnice.

Tatvina. Policia je aretirala 16-letnega brezposelnega mornarja Josipa Vidali, ki je osumljen tatvine štirih vreč v trgovini S. Siega, ki se nahaja v ulici Bosco. Siega je že pred par dnevi opazil, da mu manjka več kilogramov čokolade, več butilk marsale in tudi majhna svota denarja. Ker je bil tiste dni v trgovini navzoč Vidali, ki je odnesel tudi štiri vreče, je naznanil Siega Vidalijo policiji. Tat sicer taji, na policiji pa so ga kljub njegovim »nedolžnostim« pridržali v zaporu.

Poskus samomora. 39letna A. Sigrani, stanujoča v ulici Farneto, se je hotela zastrupiti in je izpila v ta namen dozo fenikalne kisline. Domačini so telefonično poklicali zdravnika, ki je samomorilni kandidatinji izpral želodec. Vzrok poskušene samomora ni znan.

Aretacije vsled grožnje. Neovadbo vozarja V. Picottija je policija aretirala vozaškega pomočnika C. Carlinija, stanujočega v ul. Pieta. Carlini je svojemu gospodarju grozil s smrtjo. Zaradi nevarne grožnje sedi Carlini v zaporu.

S črešnje je padel 36letni kmetovalec Ivan Brundula iz Storil. Pri padcu si je poškodoval desno nogo. Prepeljali so ga v tukajšnjo bolnišnico.

Kolo je področje 15letnega Lovrenca Petroša, trgovskega pomočnika iz Boršta na fla. Petroš se je zato podal na zdravniško postajo, kjer so ga obvezali in ga potem poslali v bolnišnico.

Kremplje, pa ne mačkine, temveč možev, je že ponovno moral občutiti na svojem obrazu 40letna J. Blažko. Blažkovo je namreč razpraskal mož v četrtek popoldan in se je moral vsled prask zateči na zdravniško postajo.

Lepe nade vzbujajo 12letni, v Čarobni stanju Peter F., ki se je v četrti leti hotel svedrovskega posla v neki trgovini. Mladi tat je hotel preveriti blagajno in se polastiti denarja, kar pa je policija še pravčasno opazila in preprečila. Fanta so izročili staršem.

PRILIKE ...

Trst, 14. junija.

Danes bo skušala italijanska tolpa v Trstu zdivjeti. Dve priliki se jej ponujata: »Sokole« v Šklednju ima svoj nastop pri Sv. Jakobu, v Šklednju pa imajo Italijani protipredstev: otvoritev rikreitorija.

Italijanska napadalna družba — Giovane Trieste sklicuje že več večerov svoje člane na sestanke — se mislijo za nedeljo dobro pripraviti. Včeraj smo že poročali, kako nastaja teren za napade. Skratka: drhal je za danes pripravljena.

Mnogi današnji udeležniki sokolskega nastopa pri Sv. Jakobu bodo imeli priliko italijansko drhal videti v zasledovanju; prosimo jih v imenu poštenega slovesa, da se vzdrže povodov k napadom. Slovenci naj se pokažejo danes kot mirni tržaški meščani.

Tolikobolj bodo zdivljane napadalne tolpe, ker so jim oblasti prepovedale cvetlični dan za Legjo. Napadalcu se bodo zaradi tega hoteli znebiti nad našimi ljudmi.

V Šklednju prosimo Slovence, da se ne pustijo izzivati. Italijani naj vedo, da so prišli na slovensko posest — kot gostje. Morebitna izzivanja sporočite nam, da se po dogodkih stvar primerno osvetli, tako, da bodo ljudje vedeli, kaj si upajo Italijani v slovenski okolici.

Vseh pa prosimo mirnosti!

POROTA.

Trst, 13. junija.

Danes se je vršila razprava proti Braico zaradi zločina detomora.

Predsedoval je svetnik dr. Andrich, votanta sta bila svetnik Ferfella in sodnik dr. Rocco, državni pravdnik dr. Zamini, zagovornik dr. Robba.

Izd' razprave sporočimo jutri.

Nesreča na Opatijskem tramvaju.

Iz Opatije v lko vozi ob morju tramvaj. Včeraj smo poročali, da se je na tej progi zgodila nesreča. Na istem kraju kakor sedaj se je zgodila nesreča že pred leti. Na tem kraju je namreč cesta zelo strma in prvi voz z vso silo navzdol. Zgodilo se je torej, da je pri tej naglici voz skočil s tira — najbrže je bil na poti kak kamen — in je začel leteti navzdol. Delavci, ki so bili zadaj v vozu so poskakali dol — drugi pa niso mogli tako hitro iz voza. Voznik je sicer zaviral, toda z napačno zavornico. Tako je voz priletel z vso silo v neko hišo in se skoraj razletel. Ranjenih je bilo 10 oseb. Sliši se, da je ena oseba umrla. Ponesrečence so prepeleli v bolnico na Reko.

Najnovejša brzojavna in telefonska poročila.

Obhod „Sokola“ v Trstu — prepovedan.

OBHOD SOKOLA V TRSTU — PREPOVEDAN.

Trst, 13. junija. Polcija je prepovedala obhod »Sokola« pri Sv. Jakobu po ulicah pri Sv. Jakobu. Zgodilo se je to vsled hujškanja italijanskega časopisja proti »Sokolu«, ker se je bilo bati nemirov. »Sokol« korača torej le iz društvenega lokala na telovadnico. Kakor je izvedel naš poročevalec, je policija prepovedala tudi pohod Italijanov z godbo v Šklednju. Ni pa izključeno, da Italijani vkljub policijskim odredbam ne bodo mirovali in bodo v nedeljo nadaljevali s provokacijami v časopisju in na ulici.

KONFIDENT »WIENER« — ODKRIT.

Kakor je znano, je bil dr. Šviha predsednik kluba nar. soc. poslanec izključen iz stranke in prisiljen odložiti mandat vsled obtožbe Narodnih Listov (mladočeskkih), da je pod imenom »Wiener« stal v službah policije. V procesu proti Narodnim Listom so porotniki seveda potrdili da se je N. L. dokaz resnice posrečil. Prof. Masaryk edini in potem dr. Bouček sta ostala na stališču in bila prepričana, da dr. Šviha Wiener ni bil in ni. »Čas« je prinašal in objavljaj njune razloge.

Praga, 13. junija. Socialno demokratski list obrtnikov je priobčil danes senzacionalen članek, v katerem se izjavlja, da je policijski konfident »Wiener« svetnik trgovske in obrtne zbornice Sebastian Träger, kateri je pa po svoji postavi, obrazu in govorjenju zelo podoben Švihi. Policijska pisarica Woldan, ki je prišla do spoznanja, da je »Wiener« Šviha na podlagi fotografije v nekem ilustriranem listu, si je potem vstopila v glavo, da je Šviha policijski konfident in potem se je ta zadeva vsled »ljubege zaslužke« porabila v narodne namene. — (Pripominjamo k tej vesti, da je »Prager Tagblatt« že pred par dnevi namigoval, da je bil »Wiener« neki T. Socialni demokraci so bili najhujši in najpobesnejši nasprotniki prof. Masaryka, ki je dokazoval in dokazal, da je dr. Šviha nedolžen in sedaj pa ravno v soc. demokratičnem listu izide senzacionalna vest, kdo je v resnici oni »Wiener«.

ALBANSKE SKRBI.

Valona, 13. junija. Vstali napredujejo proti Valoni. Zavzeli so že mesto Lusnje. Valona je v nevarnosti.

ZOPET PRITISK NA ČRNO GORO

Drač, 13. junija. Nekaj Malisov bi se rado pridružio knezu Wledu in bi v ta namen hoteli iti čez črnogorsko ozemlje. Ker pa Črna gora tega ne dovoli in se tudi za posredovanje škadrskega poveljnika ne zme, bi mednarodna komisija napravila korake, da bodo velesile izsilile od Črne gore dovoljenje za prehod.

ANGLEŠKA LADIJA PRED DRAČ.

London, 13. junija. Angleška vojna ladja »Defence« je dobila povelje, da mora takol odpluti proti Draču.

POLOŽAJ V ALBANIJU.

Drač, 13. junija. Iz dežele ni došli poročil, ali pa so silno pomanjkljiva. Baje s čete Prek Bih Dade zmagovite. Tirana se baje nahaja že v rokah vladnih čet, toda Elbasan je ogrožen od vstajev. Vodja vstajev ima več topov.

FRANCOSKA KABINETNA KRIZA.

Pariz, 13. junija. S sestavo kabineta je poverjen Viviani, ki je kabinet že zastavil.

SRBSKA SKUPŠČINA.

Belgrad, 13. junija. Opozicija je sklenila, ostati še nadalje pasivna in se ne udeležiti nobene seje. Skupščina bo prihodnji teden razpisana in nove volitve bodo razpisane za 13. julija.

GRŠKA ANEKTIRALA OTOKA KIOS IN MITILENE.

Atene, 13. junija. Grška je anektirala otoka Kios in Mitilene, ki so ju prisodile velesile Grški, s čemur pa Turčija ni zadovoljna in zahteva za sebe. V tem je ravno vzrok grško-turške napetosti.

TURČIJA SE PRIPRAVLJA.

Petrograd, 13. junija. Turčija je koncentrirala 70.000 mož in se pripravlja, da napade otoka Kios in Mitilene.

RUSKI CAR V KONSTANCI.

Livadija, 13. junija. Ruski car, carica, cesarjevič in njegova sestra so odpotovali v Konstanco.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Mesečna soba, 2 lepi sobi z balkonom in prostim vzhodom se v Sodni ulici št. 6. I. nadstropje, takoj odda. 470—x

Mesečna soba s posebnim vzhodom se odda s 1. julijem. Naslov v »Anončni ekspediciji« Ljubljana, Šelenburgova ulica 6. 535—3

Soba s posebnim vzhodom se odda Nova ulica 5. Vpraša se pri hišniku. 542—2

Ljubljana, dvignite pismo, odpisal 248—1 kakor je bilo zahtevano.

Meblovana sobica v Zatičini za 8 K. Zrak, mir, sadni vrt. Več iz prijaznosti pri gdč. blagajničarki Mestni trg 22. 530—2

Ena ali dve veliki lepo mebluvani mesečni sobi se odda sv. Petra nasip 71. I. nadstropje.

Proda se hiša z enim večjim in dvema manjšima stanovanjema in vrtom. Poizve se v Rožni dolini št. 155. 549—1

Stanovanje (2 sobi s pritlikino) se išče za avgust v Spod. Šiški odnosno v mestu. Ponudbe pod »Zračno« na Anončno ekspedicijo, 547—1

Tržne cene v Ljubljani.

Tedensko poročilo od 5. junija do 12. junija.

	Cene v kronah	
	od	do
1 kg govej. mesa I. vrste	1.60	1.80
1 kg govej. mesa II. vrste	1.40	1.60
1 kg govej. mesa III. vrste	1.20	1.40
1 kg telečjega mesa	1.50	2.20
1 praščj. mesa (sveže)	1.60	2.40
1 praščj. mesa (prek.)	1.90	2.40
1 koštrunovega mesa	1.32	1.40
1 masla	2.80	—
1 masla surovega	2.80	—
1 masti praščje	1.80	2.00
1 slanine špeha (sveže)	1.72	1.92
1 slanine prekajene	1.90	2.00
1 sala	1.80	1.92
1 čajnega masla	3.60	—
1 margarina masla	2.00	—
1 jajce	—08	—
1 liter mleka	—20	—
1 posnetega	—08	—
1 smetane sladke	—	—
1 kisla	—	—
1 kg medu	1.40	—
1 piščanec	1.15	—
1 golob	—40	—
1 raca	2.00	—
1 gos	4.00	—
1 puran	—	—
100 kg pšenične moke št. 0	44.30	—
100 kg pšenične moke št. 1	43.60	—
100 kg pšenične moke št. 2	43.00	—
100 kg pšenične moke št. 3	42.00	—
100 kg pšenične moke št. 4	41.00	—
100 kg pšenične moke št. 5	40.00	—
100 kg pšenične moke št. 6	38.50	—
100 kg pšenične moke št. 7	38.00	—
100 kg pšenične moke št. 8	37.00	—
100 kg koruzne moke	25.00	—
100 kg ajd. moke I. vrste	56.00	—
100 kg ajd. moke II. vrste	54.00	—
100 kg ržene moka	54.00	—
1 kg fižola	—28	—
1 kg graha	—30	—
1 kg leče	—38	—
1 kg kaše	—28	—
1 kg ričeta	—24	—
100 kg pšenice	26.00	27.00
100 kg rži	19.50	20.50
100 kg ječmena	17.00	18.00
100 kg ajdve	18.00	19.00
100 kg ovsja	26.00	27.00
100 kg prosa belega	24.00	26.00
100 kg prosa navadnega	18.00	20.00
100 kg koruze	17.00	18.00
100 kg krompirja	5.00	5.50
100 kg činkvantine	20.00	21.00
100 kg sena	7.00	8.00
100 kg slame	6.00	7.00
100 kg stelje	6.00	7.00
100 kg detelje	6.00	7.00
Cena trdemu lesu za m ³	11.00	12.00
Cena mehkevu lesu za m ³	7.00	8.00
Praščji na klavnici	1.10	1.30

Gospod Milan M....y

Ljubljana.

Prinesite mi do 15. t. m. dopoldne vse nazaj.

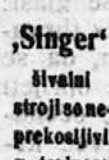
Ivan P....r.

Stanovanje se odda.

V prometnem mestnem delu, ob električni cestni železnici in v neposrednem obližju njenega postajališča se da v najem lepo stanovanje, obstoječe iz štirih sob s pritliklinami in sicer z avgustom t. l. Naslov ponudnika se izve v upravnistvu »Dneva«.

Spreten sedlar

samostojen delavec, ki se posebno dobro razume pri popravi konjske oprave in strojnih jermenov, se takoj sprejme v pivovarni Union v Spodnji Šiški.

Singer

Singer

Šivalni stroji so ne- preokopljivi v trajnosti in vsestransko uporabo.

Singer Ko.

delniška družba šivalnih strojev.

Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 4. Novomesto, Glavni trg št. 45. - Kranj, Glavni trg št. 119. - Kočevje, Glavni trg št. 79. -

Liliskomlečno

milo skonjičkom

Bergmanna & Ko., Dečin na Labi

Je vedno bolj priljubljeno in razširjeno sprito svojega priznanega učinka proti pegam in njega dokazane neprekosljivosti za nacionalno gojenje polti in lepote. Na tisoče priznanih pism. Mnogo odlikovanj. Pozor pri nakupu. Pazite izrecno na označilo „s skonjičkom“ in na polno firmo! Po 80 h v lekarnah, drogerijah in parfumerijah itd. Istotako je Bergmannova liljska krema „Manera“ (70 h lonček) čudovita za ohranitev nežnih damskih rok.

Ali ste že bili v čevljarnici Antona Javernika, Trst, ulica Farueto 33?? Sprejemajo se tudi popravila.

10 K na dan

plačam vsakemu, kateri mi pri gostilničarjih in trgovcih za 120 kron kupčije napravi.

Ponudbe pod šifro „Trajen zaslužek“ pošto ležeče Sp. Šiška.

„Zdravnik želodca“

je edina posebnost želodčnega likerja iz zdravilnih rastlin, kateri izbornop upliva proti slabosti v želodcu ter ga radi tega v nobeni družini ne bi smelo manjkati.

Edna posebnost likerja je Zdravnik želodca

Važno za „Sokole“!

Ravno kar sem dobil jako lične zletne znake. :: Cena 60 vin.

Ker sem edini pooblaščen od „Slovenske Sokolske Zveze“, sem prepričan, da bodejo brati „Sokoli“ segali po istih, osobito pa še, ko je polovico čistega dobička v prid „Slovenski Sokolski Zvezi“. Pri naročilu več komadov dam primeren popust. Se priporoča

MILKO KRAPEŠ, urar in trgovec,
Ljubljana, Jurčičev trg št. 3.

Pozor stavbeniki! Pozor občinstvo!

Izgotovljene štedilnike

solidno domne delo, prodaja po jako nizkih cenah

Rudolf Geyer, ključar, mojster, Ljubljana, Cesta na Rudolfovo železnico 10. priporoča tudi vsa v stroko spadajoča dela, vrtno, — stopniščne in balkonske ograje, — rastlinjake, i. t. d., ter vsa popravila. ::

Stanovanjski odsek „Slovenske Sokolske Zveze“ v Ljubljani

potrebuje za nastanitev udeležencev letošnjega zleta dne 15., 16. in 17. avgusta približno 100.000 kg slame.

Slamo dobaviti bode najkasneje do 1. avgusta 1914 na prostore v Ljubljani, ki se kasneje določijo.

Ponudbe za dobavo te slame nasloviti je do 1. julija 1914 na stanovanjski odsek Sokolskega zleta v Ljubljani (načelnik magistratni svetnik Janko Bleiweis-Trsteniški).

V ponudbah je navesti ali dotični ponudnik slamo le proda in za katero ceno, ali pa je tudi pripravljen proti odškodnini, ki jo je navesti, po uporabi slamo prevzeti zopet nazaj.

V ponudbah je tudi izrecno navesti, da je ponudnik pripravljen položiti kavicjo 10% dogovorjene kupnine, oziroma odškodnine, katera kavicja zapade v slučaju, da slame v določenem času ne dobavi na določene prostore.

Velecenjeno občinstvo opozarjamo na

= ZBIRKO PESMI =

ki so izšle v „Učiteljski tiskarni“.

To je lepa ENGELBERT GANGLOVA knjiga

„Moje obzorje“

ki se dobiva po vseh knjigarnah, kakor tudi v „Učiteljski tiskarni“.

Cena lično vezani knjigi je 3 K. Po pošti 20 v več.

985

Razpis.

Podpisano županstvo razpisuje službo lampista za prižiganje navadnih petrolejskih in lux svetilk. Mesečna plača, poleg postranskih dohodkov, K 70, s prostim stanovanjem in razsvetljavo.

Podrobnejši pogoji se izvedo v občinski pisarni. Prošnje s potrebnimi izpričevaji je vlagati do 23. junija t. l. pri podpisnem županstvu.

Županstvo občine Sp. Šiška,
12. junija 1914.